

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Alphio Subdiacono. 56.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

bellua, vituperabitur, ac propterea diuinam vltionem haud effugiet.

Alphio Subdiacono. 56.

7. Cor. 13. Nunc cognosco ex parte, inquit Apostolus: illud videlicet exploratum habens, Deum hinc quoque exuberantem sapientia suæ copiam demonstraturum fuisse, si id, quod accepturum erat, cognitionem eam, quæ nunc percipi non potest: percipietur autem, quantum fas erit, in futuro æuo, accipere potuisset.

Palladio. 57.

Corpus, vir optime, alimento non delictiis, paucitate non saturitate, sufficientia non magnificentia sumptuumque profusione opus habet. Illæ enim & animo & corpori vtilitatem afferunt, vt quæ & sanitatem & robur, & optimam habitudinē concilient: hæ autē vtrique parti obsunt. Neque enim duntaxat sanitatem labefactant, verum etiam graues morbos parturiunt. Argumento perspicuo illud est, quod ij, qui ita viuunt, vt paucis rebus egeant, eos qui molle ac luxu diffluens vitæ genus sequuntur, & ingenij acumine, & prudētia, & corporis valitudine superat.

Ischyroni. 58.

Videris, pro abiecto ac vitioso animi tui affectu, nec animi magnitudinem omni miraculo sublimiorem, nec nouum & ab hominum sensibus remotum, ac cælos omnes superantem Apostolicum amorem comprobare. Nam si nunc quoque obscurum tibi esse videtur id quod dictum est, illud equidem probè scio, fore, vt cum apertioribus ac dilucidioribus id extulero, tum rursus incredibile id tibi videatur, quod nunc obscurum esse videtur: quod Rom. 9. videlicet ita vitiosè affectus sis. Ille enim ab alienationem à Christo libenti animo laturum se dicebat, dum hac ratione ipsius Christi gloriam omnes celebrarent.

ἀπίσασον κακοθήσεται θρησκίον, καὶ τὴν θέαν οὐδέποτε φεύξει ἀδικίην.

Αλφείω ὑποδιακόνω. νς.

Ἀρτιγνώσκω σὺ μέρες, ἔφη ὁ ἱερός Σπόρολος, γνώσκων ὅτι τὸ θεῖον καὶ λαύγα τὴν πλοῦσιαν τῆς οἰκείας σοφίας ἐδειξέναι. εἰ τὸ δεξιόμυρον ἰκανὸν ἰδὲ δέξασθαι τὴν νύκτι μὲν ἀχρηστοὶ γνώσιν, χρηθησομένην δὲ χεῖρ τὸ εἰδεχόμενον ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι.

Παλλადίω. νς.

Τὸ σῶμα, ὃ βέλτερον, τροφῆς δέεται ἢ τροφῆς, ὀλιγοδείας, οὐ πλοῦσιαν ἢ αὐταρκείας, ἢ πολυτελείας, αἱ μὲν γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ὠφελοῦσιν, ὑγίαια καὶ ῥόμην καὶ εὐεξίαν τίητουςαι. αἱ δ' ἀμφω καταβλάπτουσιν, οὐ μόνον τὴν ὑγίαιαν ἀφθέρουσιν, ἀλλὰ καὶ νοσήματα ἀργαλέωτατα ὠδύουσιν. Σπὸς εἰς δὲ σαφῆς τὸ τῆς τῆς ὀλιγοδείας ἀσκητῆς τῆς τῶν ἀβροδίατον ἐλομύων βίον, καὶ σὺ νηστέρους καὶ σωφρονεστέρους καὶ ὑγιανότερους εἶναι.

Ισχυρίωνι. νι.

Εοικας Σπὸς ταπεινοῦ καὶ φαύλου φρονήματος, μήτε τὴν μεγαλόνοισιν τὴν παντὸς ἐπέκεινα θαύματος, μήτε τὸν χαμνὸν καὶ παρὰ δόξον, καὶ πάντας τῆς ἐρανίης ὑπερβάντα Σποσολικὸν ἔρωτα καταδέχασθαι. εἰ γὰρ καὶ νῦν ἀσαφῆς εἰνά σοι δοκεῖ τὸ λεχθέν, εὐ οἶδ' ὅπταν αὐτὸ σαφέστερον φεράσω, τότε πάλιν ἀπιτον εἰνά σοι δοξεί, ὃ σαφέστερον ἀσαφῆς, ἀλλὰ τὸ οὕτως φεῖλωσ ἀγκείσθαι. σκείνος μὲν γὰρ ἔλεγε ἀσμεῖως ἂν εἰ οἶόν τε τὴν ἢ ἀλλοξίωθῆναι τῆ Χεῖρ ὑπερ τὸν αὐτὸν τὸν Χριστὸν παρὰ πάντων δοξάζεσθαι, οὐδ' εἰς τοσαύτην ταπεινότητα κατὰ γένετολ-